

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede ten behoeve van haar minderjarige dochters,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/43508 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 15 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juli 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 11 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 februari 2007, verzonden op 16 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

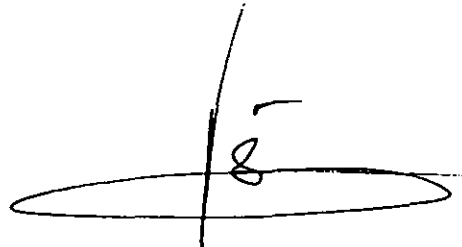
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

91-540.

Verzonden: **21 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

pleed. A
H

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 06 / 43508 BEPTDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

, eiseres,
mede namens haar minderjarige dochters en
en
de Minister van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 11 augustus 2006.

Kenmerk: 9601.27.4015.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 17 januari 2007.

I. PROCESVERLOOP

Met ingang van 15 december 2006 is de Minister van Justitie in de plaats getreden van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als het bevoegde bestuursorgaan inzake vreemdelingenzaken. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 11 augustus 2006 heeft verweerder het namens eiseres ingediende bezwaarschrift tegen zijn besluit van 29 juli 2003 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder afwijzend beslist op de (herhaalde) aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), met als doel "verblijf bij echtgenoot."

Tegen het besluit van 11 augustus 2006 is namens eiseres op 5 september 2006 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Aanvulling van de gronden waarop het beroep berust heeft plaatsgevonden bij brieven van 28 september 2006 en 11 januari 2007.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van 17 januari 2006, alwaar eiseres in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. P.A.E. Engelen, advocaat te Kerkrade. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. R.J.M.F.P. Wouters, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie. Tevens is J. Sharaf als tolk aanwezig.

II. OVERWEGINGEN

1. Verweerder heeft zich in het (thans) bestreden besluit (waarin de overwegingen van het primaire besluit van 29 juli 2003 zijn overgenomen en ingelast) op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning regulier. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat eiseres niet in het bezit is van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), terwijl (voorts) niet is gebleken dat eiseres valt onder één van de van het mvv-vereiste categorieën vrijgestelde vreemdelingen genoemd in artikel 17,

eerste lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000, dan wel die genoemd in artikel 3.71, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Evenmin is er in de visie van verweerder sprake van een onbillijkheid van overwegende aard als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

Verweerder heeft ten slotte overwogen dat er geen sprake is van schending van artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2. Namens eiseres is in beroep - kort samengevat - het navolgende aangevoerd. Verweerder heeft ten onrechte het besluit van 10 augustus 2006 (waarnaar in het bestreden besluit wordt verwezen) niet gevoegd bij het onderhavige besluit, hetgeen een motiveringsgebrek oplevert. Voorts is namens eiseres aangevoerd dat in haar visie het standpunt van verweerder omtrent het feit dat zij onvoldoende heeft aangetoond niet meer in het bezit te kunnen komen van een Soedanees document voor grensoverschrijding, haaks staat op hetgeen dienaangaande door verweerder is overwogen in het eerdergenoemde besluit van 10 augustus 2006. Het bestreden besluit is ter zake onvoldoende gemotiveerd. Eiseres verwijst hierbij nog naar de bijgevoegde gronden van beroep (in bijzonder naar een document van de Sudanese ambassade van 10 september 2003) welke zijn ingediend in een nog aanhangige 14-1 procedure. Vervolgens is aangevoerd dat eiseres in aanmerking dient te komen voor de gevraagde vergunning, nu haar partner een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd heeft, zij reeds langdurig in Nederland verblijft, medische klachten heeft, buiten haar schuld om niet Nederland kan verlaten, buiten haar schuld om niet naar Irak kan reizen om aldaar het gezinsleven voort te zetten en niet in staat is om samen met haar man en kinderen verder in gezinsverband te leven in haar land van herkomst. Ten slotte is namens eiseres expliciet nog een beroep gedaan op artikel 8 van het EVRM en artikel 3 van het Internationale Verdrag voor de rechten van het kind.

Bij brief van 11 januari 2007 zijn namens eiseres de beroepsgronden aangevuld.

3. De rechtbank overweegt als volgt.

3.1. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft overwogen (zie de uitspraak van 4 april 2003, geregistreerd onder nummer 200206882/1, gepubliceerd in JV 2003/219, JB 2003/139 en AB 2003, 315 en de uitspraak van 10 september 2003, geregistreerd onder nummer 200303881/1, gepubliceerd in JV 2003/482) geldt voormeld algemeen beginsel ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Artikel 8:1 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 69 van de Vw 2000, verzet zich er tegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur, niet voorziet in

discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.

3.2. De rechtbank ziet zich in casu derhalve genoodzaakt direct te treden in de vraag of aan de onderhavige (herhaalde) aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

De rechtbank is niet gebleken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden als hiervóór bedoeld. Hetgeen namens eiseres is aangevoerd, het feit dat haar echtgenoot inmiddels een verblijfsvergunning heeft gekregen en de overgelegde verklaring van de Sudanese ambassade van 10 september 2003, kunnen niet als zodanige feiten of omstandigheden worden aangemerkt.

3.3. Ten aanzien van de ambtshalve te beantwoorden vraag of sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden die noodzaken de onder 3.1. weergegeven, in het nationale recht neergelegde, procedureregels niet tegen te werpen, in welk verband wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 11 augustus 2004 (JV 2004/379), overweegt de rechtbank dat, gelet op het procesdossier en het verhandelde ter zitting, van dergelijke feiten en omstandigheden in casu niet is gebleken.

Hierbij wordt nog (in bijzonder) overwogen dat de intrekking van het besluit op bezwaar in de 14-1 procedure vanwege het feit dat er een advies bij Bureau Medische Advisering dient te worden ingewonnen, in deze procedure evenmin - gelet op het moment van bekendmaking van deze omstandigheid - een nieuw gebleken feit of omstandigheid is als hiervoor voornoemd.

4. Het beroep zal, gelet op al het vorenoverwogene, ongegrond worden verklaard.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als aangegeven in rubriek III.

III. BESLISSING

De rechtbank:

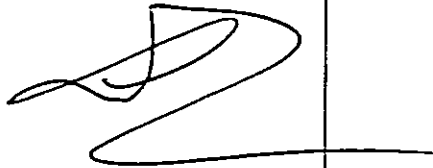
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M. Hillen in tegenwoordigheid van mr. E.J.M. van der Poel als griffier
en in het openbaar uitgesproken op **15 FEB. 2007**

w.g. E. van der Poel

w.g. M. Hillen

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: **16 FEB. 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

HAANRADERWEG 47

KERKRADE

POSTBUS 126

6460 AC KERKRADE

T + 31 (0)45 567 13 45

F + 31 (0)45 535 48 67

M ed.engelen@tiscali.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 MRT 2007	
ZAAKNR. 200701035/1/2	
AAN:	2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Kerkrade : 14 maart 2007

Betreft : alsmede haar
minderjarige kinderen

Onze referentie : 07.41

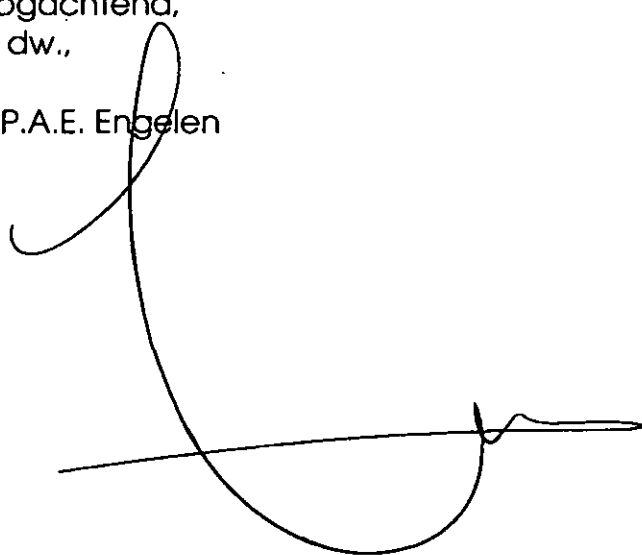
Uw referentie : -

Edelgrootachtbaar college,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroepschrift namens
opgemelde cliënt met het eerbiedige verzoek dit in behandeling te willen
nemen.

Hoogachtend,
uw dw.,

mr P.A.E. Engelen

toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Den Bosch
onze referentie: 07.41

Hoger beroepschrift

**Afdeling bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's Gravenhage**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 MRT 2007	
ZAAKNR. _____	
AAN: _____	
BEHANDELD: DO: _____	PAR: _____

Edelgrootachtbaar College,

Namens _____, geboren op _____ van
Soedanese nationaliteit, alsmede namens haar minderjarige dochters
_____ en _____ van onbekende nationaliteit, thans
verblijvende te Sittard, te dezer zake domicilie kiezende te Kerkrade ten
kantore van hun gemachtigde mr P.A.E. Engelen, advocaat en procureur,
aan de Haanraderweg 47 (postadres: Postbus 126, 6460 AC Kerkrade) die
bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het indienen van dit hoger beroepschrift,
wordt hierbij hoger beroep aangetekend tegen de uitspraak van de
rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht, sector
bestuursrecht, enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, d.d. 15
februari 2007 (AWB 06/43507);

Een afschrift van deze uitspraak voeg ik bij (prod. A);

De uitspraak werd bekend gemaakt op 16 februari 2007;

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hierbij tijdig
hiertegen hoger beroep in;

Appellante heeft een tweetal grieven die elk op zichzelf en/of in onderlinge
samenhang tot gegrond verklaring van het hoger beroep dienen te leiden;

De grieven van appellant stellen vragen aan de orde die in het belang zijn
van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming, van
een verkorte afdoening kan dan ook geen sprake zijn;

Inleiding

Het feitencomplex voor zover hier van belang:

*Appellante verzocht om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor
bepaalde tijd onder de beperking verblijf bij echtgenoot de heer S. Abou
Rkeba op 31 maart 2003. Eerde reeds verzocht zij om verlening van een*

gelijksoortige verblijfsvergunning op 2 maart 1999. Laatstgenoemde aanvraag werd buiten behandeling gesteld wegens het ontbreken van een geldig mvv. Het bezwaar gericht tegen dit besluit werd ongegrond verklaard bij besluit d.d. 2 november 2001. Bij uitspraak van de rechtbank Den Haag d.d. 19 juli 2002 is het beroep gericht tegen van 2 november 2001 ongegrond verklaard. Hiermee werd laatstgenoemde besluit onaantastbaar.

Zoals gezegd verzocht appellant (opnieuw) om verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verblijf bij echtgenoot de heer op 31 maart 2003. Deze aanvraag leidde tot een afwijzende beschikking d.d. 29 juli 2003. Hiertegen tekende appellante bezwaar aan bij brief d.d. 7 augustus 2003. Dit bezwaar werd ongegrond verklaard bij beschikking d.d. 11 augustus 2006. Appellante kwam in beroep tegen dit besluit op 5 september 2006. De mondelinge behandeling van dit beroep vond plaats op 17 januari 2007. Het beroep werd ongegrond verklaard.

Grieven

Grief 1

De eerste grief van appellante richt zich tegen de navolgende overweging: "Artikel 8:1 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 69 van de Vw 2000, verzet zich er tegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeeld, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit."

De rechtbank gaat met deze overweging van de veronderstelling uit dat appellante met haar beroep van 5 september 2006 zou wensen te bereiken dan wel bereikte dat de rechter de zaak zou beoordelen als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Deze veronderstelling is onjuist, waardoor de betreffende overweging door de rechtbank niet kan bijdragen bij de beoordeling van het beroep.

Grief 2

De vraag of er sprake is van nieuw feiten dan wel veranderde omstandigheden die ten grondslag liggen aan de herhaalde aanvraag is de cruciale vraag in de aangevallen uitspraak. De rechtbank overweegt dienaangaande:

"De rechtbank is niet gebleken van nieuwe feiten of veranderende omstandigheden als hiervoor bedoeld." De nadruk ligt daarbij wellicht op de toevoeging 'als hierboven bedoeld'. Immers dat er sprake is van nieuwe feiten en vernaderde omstandigheden, kan niet worden weersproken:

- Zo bezat de echtgenoot van appellante bij de herhaalde aanvraag een geldige verblijfstitel voor Nederland. Dit in tegenstelling tot de situatie bij de eerdere aanvraag.
- Voorts bracht appellante een verklaring in afgegeven door de Soedanese ambassade, die zij ten tijde van haar eerdere aanvraag niet bezat.

De rechtbank acht deze feiten en/of veranderde omstandigheden echter geen nieuwe feiten in de zin van artikel 4:6 Awb, met een verwijzing naar de definitie die de rechtbank hiervan lijkt te geven in een eerdere overweging: *"Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd."*

De rechtbank is met andere woorden van mening dat de hierboven onder de twee aandachtstreepjes genoemde feiten en/of omstandigheden, niet voldoen aan de door de rechtbank gegeven, bovengenoemde definitie van nieuwe feiten en/of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. Appellante is van mening dat de door haar genoemde omstandigheden wel nieuwe feiten zijn in de zin van artikel 4:6 Awb. Immers zij voldoen op alle fronten aan de door de rechtbank zelf gegeven definitie hiervan. Zij bepleit dienaangaande het navolgende:

De rechtbank overweegt: *"...het feit dat haar echtgenoot inmiddels een verblijfsvergunning heeft gekregen en de verklaring van de Soedanese ambassade van 10 september 2003, kunnen niet als zodanige feiten of omstandigheden worden aangemerkt."* Uit deze overweging kunnen een aantal conclusies getrokken worden:

1. de rechtbank erkent dat er een verandering in de verblijfsrechtelijke situatie van de echtgenoot van appellante ontstond na de eerdere aanvraag, zodat deze omstandigheid niet kon worden meegewogen in de eerdere aanvraag;
2. de rechtbank erkent dat de verklaring van de Soedanese ambassade dateert van na de uitspraak in beroep betreffende de eerdere aanvraag. Immers bij uitspraak d.d. 19 juli 2002 werd het beroep betreffende de eerdere aanvraag ongegrond verklaard, waarmee een einde kwam aan deze procedure. Ook de verklaring van de Soedanese ambassade had derhalve in de eerder procedure niet kunnen worden meegewogen.

Gegeven deze constatering dient te worden geconcludeerd dat de beide omstandigheden die als nova door appellanten werden aangevoerd, passen onder de door de rechtbank gegeven definitie van nieuwe feiten en/of

veranderde omstandigheden zoals bedoeld in artikel 4:6 Awb. De rechtbank oordeelt in de aangevallen uitspraak dat dit niet het geval is, zonder dit gemotiveerd te onderbouwen.

Appellante komt derhalve primair tot de slotsom dat de rechtbank ten onrechte concludeerde dat er geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb en secundair dat de rechtbank niet deugdelijk motiveerde waarom er geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb

Conclusie

Appellante concludeert tot gegrond verklaring van het hoger beroep, primair met het verzoek aan uw afdeling te doen wat de rechtbank had behoren te doen met gegrond verklaring van het beroep en vernietiging van het bestreden besluit van 11 augustus 2006.

Subsidiair wordt verzocht het hoger beroep gegrond te willen verklaren en de procedure terug te verwijzen naar de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht.

Kerkrade, 14 maart 2007

Hetwelk doende enz.
namens

bepaaldelijk gevolmachtigde
mr P.A.E. Engelen

